Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!
Камуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА
І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 113 (7674) | Серада, 21 чэрвеня 1944 г. | Цана 20 к.

Войскі Ленінградскага фронта, развіваючы прарыў лініі Манергейма, 20 чэрвеня штурмам авалодалі горадам і крэпасцю ВЫБАРГ.

Слава воінам гераічнай Чырвонай Арміі!

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Маршалу Совецкага Саюза ГОВАРАВУ

Войскі ЛЕНІНГРАДСКАГА фронта, развіваючы прарыў лініі Манергейма, перамаглі супраціўленне праціўніка на знешнім і ўнутраным абводах выбаргскага ўмацаванага раёна і 20 чэрвеня штурмам авалодалі горадам і крэпасцю ВЫБАРГ.

У баях пры прарыве лініі Манергейма і за авалоданне горадам і крэпасцю ВЫБАРГ вызначыліся войскі генерал-палкоўніка ГУСЕВА, генерал-лейтэнанта ЧЭРАПАНАВА, генерал-лейтэнанта АНІСІМАВА, генерал-лейтэнанта АЛФЕРАВА, генерал-лейтэнанта ТІХАНАВА, генерал-маёра ФАДЗЕЕВА, генерал-маёра БУСАРАВА, генерал-маёра ЛЯШЧЭНКА, палкоўніка ЕЛШЫНАВА, палкоўніка РАДЫГІНА; артылерысты генерал-лейтэнанта артылерыі ОДЗІНЦОВА, генерал-лейтэнанта артылерыі МІХАЛКІНА, генерал-маёра артылерыі ПЯДУСАВА, генерал-маёра артылерыі ЖДАНАВА; танкісты генерал-лейтэнанта танкавых войск БАРАНАВА, палкоўніка ШПІЛЛЕР, палкоўніка ПРОЦЭНКА, падпалкоўніка КАВАЛЕЎСКАГА, падпалкоўніка СОКАЛАВА; лётчыкі генерал-лейтэнанта авіяцыі РЫБАЛЬЧАНКА, генерал-лейтэнанта авіяцыі САМОХІНА, генерал-маёра авіяцыі АНДРЭЕВА, генерал-маёра авіяцыі ШЧЭРБАКОВА, палкоўніка СКОК, палкоўніка ХАТМІНСКАГА, палкоўніка ГРЭСЬКОВА і сапёры генерал-маёра інжынерных войск БЫЧЭЎСКАГА.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысваення назвы «ВЫБАРГСКІХ» і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 21 чэрвеня, у ноль гадзін 30 мінут, сталіца нашай Радзімы МАСКВА ад імені Радзімы салютуе доблесным войскам Ленінградскага фронта, якія прарвалі лінію Манергейма і авалодалі горадам і крэпасцю ВЫБАРГ,—дваццаццю артылерыйскімі залпамі з двухсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні АБ'ЯЎЛЯЮ ПАДЗЯКУ кіруемым Вамі войскам, якія ўдзельнічалі ў прарыве лініі Манергейма і ў баях за авалоданне горадам і крэпасцю ВЫБАРГ.

Вечная слава героям, якія загінулі ў баях за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецка-фінскім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы
Маршал Совецкага Саюза І. СТАЛІН.

21 чэрвеня 1944 года.

Ад Совецкага Інформбюро

З АПЕРАТЫЎНАЙ ЗВОДКІ ЗА 20 ЧЭРВЕНЯ

20 чэрвеня на КАРЭЛЬСКІМ перашэйку войскі ЛЕНІНГРАДСКАГА фронта, развіваючы прарыў лініі Манергейма, перамаглі супраціўленне праціўніка на знешнім і ўнутраным абводах выбаргскага ўмацаванага раёна фінаў і штурмам авалодалі горадам і крэпасцю ВЫБАРГ. Апрача таго, у ходзе наступлення войскі фронта з баямі занялі больш 60 населёных пунктаў, у тым ліку КУОРА, ЮЛЯСОМЕС, ЮЛЯСЯЙНІЕ, МАНІКОЛА, ЛУКЮЛЯ, КІРЫКОМЯКІ, КОПРАЛА, КАУНІЛА, ПЕЛЯКЯЛЯ і чыгуначныя станцыі КАЙСЛАХЦІ, СОМЕ, СЯЙНІЕ, СУУРПЕРА, ПЕЛЯКЯЛЯ, РЫСТСЕПЯЛЯ, ХЕЙНІОКІ.

На другіх франтах—без змен.

За 19 чэрвеня на ўсіх франтах у паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 38 самалётаў праціўніка.

* * *

На поўдзень ад горада Наваржэў разведчая група пад камандаваннем старшага лейтэнанта Ісакава раптоўна ўварвалася ў траншэі праціўніка. Совецкія байцы знішчылі 25 гітлераўцаў. Захапіўшы дзве радыёстанцыі, 4 ручныя кулямёты і палоннага, разведчыкі вярнуліся ў сваю часць.

* * *

На поўдзень ад горада Тірасполь рота пяхоты праціўніка спрабавала пранікнуць у размяшчэнне нашай абароны. Байцы Н-скай часці сустрэлі немцаў мінамётным і кулямётным агнём. Гітлераўцы ў беспарадку адступілі, пакінуўшы перад нашымі пазіцыямі 40 трупаў сваіх салдат.

* * *

Некалькі партызанскіх атрадаў, якія дзейнічаюць у Магілеўскай вобласці, уступілі ў бой з нямецкім ахоўным батальёнам. У ходзе бою група партызан абыйшла праціўніка і атакавала яго з тылу. Знішчана да роты немцаў. Совецкімі патрыётамі захоплены трафеі — 4 кулямёты, 35 вінтовак і многа вінтовачных патронаў.

* * *

На адным участку Беларускага фронта захоплена ў палон група салдат нямецкай пяхотнай дывізіі «Брандэнбург», апранутая ў чырвонаармейскую форму. У ліку палонных аказаўся камандзір 2 узвода 9 роты 3 егерскага палка фельдфебель Губерт Керстгес. На допыце палонны фельдфебель расказаў наступнае: «Днямі мяне прызначылі камандзірам разведгрупы і наслалі ў размяшчэнне рускіх з заданнем захапіць палоннага. Па загаду камандзіра батальёна капітана Васерфаля, мяне і астатніх разведчыкаў апранулі ў чырвонаармейскае абмундзіраванне і ўзброілі рускімі аўтаматамі. Больш сутак мы брадзілі ў вызначаным нам месцы, але палоннага не захапілі і парашылі вярнуцца. На зваротным шляху я і суправаджаўшыя мяне салдаты наткнуліся на засаду рускіх. Літаральна ў адзін момант яны акружылі нас. Калі я апомніўся, было позна ўжо думаць аб якім-бы там ні было супраціўленні. Нас абяззброілі і ўзялі ў палон».

З самага пачатку вайны гітлераўцы карыстаюцца кабарнымі, бандыцкімі метадамі. Совецкае Інформбюро неаднаразова выкрывала подлыя і мярзотныя ўлоўкі нямецкага камандавання. Паказанні палоннага нямецкага фельдфебеля, захопленага ў размяшчэнні нашай абароны ў чырвонаармейскай форме, яшчэ лішні раз сведчыць аб тым, што нямецкае камандаванне нагла папірае агульнапрынятыя звычаі і законы вядзення вайны. Аднак, подласці, якія прымяняюць нямецка-фашысцкія мярзотнікі, не выратуюць іх ад пагібелі.

Уручэнне таварышу Сталіну І. В. медалі „За абарону Масквы“

Учора, 20 чэрвеня, у Крэмлі Старшыня Выканкома Маскоўскага гарадскога Совета Дэпутатаў працоўных тав. Пронін В. П. ад імені Прэзідыума Вярхоўнага Совета Саюза ССР уручыў першую медаль «За абарону Масквы» Старшыні Дзяржаўнага Камітэта Абароны, Вярхоўнаму Галоўнакамандуючаму Маршалу Совецкага Саюза таварышу **Сталіну** Іосіфу Вісарыёнавічу, узнагароджанаму за кіраўніцтва гераічнай абароны Масквы і арганізацыю разгрому нямецкіх войск пад Масквой. (ТАСС).

Павышэнне ўраджайнасці— абавязак кожнага агранома

Калгасны лад стварыў усе ўмовы для высокай культуры сельскай гаспадаркі, для працы на аснове агранамічнай навукі і тэхнікі.

Партыя Леніна—Сталіна і Совецкі ўрад, праяўляючы штодзённыя клопаты аб росквіце калгаснай вёскі, падрыхтавалі і накіравалі ў калгасы тысячы і тысячы аграномаў, зоатэхнікаў, каморнікаў, ветурачоў і вялікую колькасць спецыялістаў іншых галін сельскай гаспадаркі. Гэта армія совецкіх спецыялістаў пазаўсёды звязала сваё жыццё і работу з інтарэсамі калгаснага сялянства, з інтарэсамі соцыялістычнай сельскай гаспадаркі.

І зараз, у цяжкія дні вялікай Айчыннай вайны, совецкая дзяржава з дня ў дзень не паслабляе сваёй увагі да развіцця культуры земляробства.

Агранам — гэта спецыяліст сельскай гаспадаркі, на лёс якога выпала адказная і пачэсная задача — дапамагаць калгаснікам і калгасніцам дабівацца высокіх ураджаяў і забяспечваць краіну і Чырвоную Армію харчаваннем, а прамысловасць сыравінай.

Асабліва адказная работа спецыялістаў сельскай гаспадаркі ў раёнах, вызваленых ад нямецка-фашысцкіх разбойнікаў. Нямецкія захопнікі зруйнавалі, абрабавалі калгасы нашай рэспублікі. Гітлераўская зграя рабаўнікоў прыклала сваю зладзейскую руку да ўсіх галін сельскай гаспадаркі, яна знішчыла дашчэнту ўсё, што было зроблена калгаснікамі.

Агранам—спецыяліст. Яму дадзены шырокія правы ў яго творчай дзейнасці. СНК СССР і ЦК ВКП(б) у пастанове аб плане сельскагаспадарчых работ на 1944 год з усёй сілай падкрэслілі ролю агранома ў распрацоўцы агратэхнічных мерапрыемстваў і іх захаванні. Забаронена «каму-б гэта ні было адмяняць альбо змяняць устаноўленыя калгасам разам з аграномамі агратэхнічныя мерапрыемствы без ведама агранома, які ўстанавіў гэтыя мерапрыемствы, альбо без згоды галоўнага агранома раённага зямельнага аддзела».

Такія вялікія правы дадзены агроному. І кожны агранам павінен чэсна і добрасумленна адносіцца да сваіх абавязкаў. Гэта давер'е ён павінен апраўдаць творчай працай, дапамогай калгаснаму сялянству ў заваяванні высокіх ураджаяў. Прымяніць свае веды, практыку на калгасных палях, перадаць свае веды і практыку калгаснаму сялянству і разам змагацца за развіццё палядоводства — такі абавязак кожнага агранома, кожнага спецыяліста сельскай гаспадаркі.

Калгаснае сялянства раёнаў, вызваленых ад нямецка-фашысцкіх нягоднікаў, закончыўшы веснавую сяўбу, старанна даглядае пасевы, арэ папары, рыхтуецца да ўборкі ўраджаю. Месца агранома зараз — на полі. Даваць парады, вучыць калгаснікаў, як лепш правесці тую ці іншую работу, сачыць за якасцю ворыва папараў, за праполкай зерневых і тэхнічных культур. Праверыць зернасховішчы і сваімі ведамі дапамагчы калгаснікам прывесці іх у належны парадак.

Мясцовыя партыйныя і совецкія арганізацыі абавязаны акружыць увагай кожнага спецыяліста сельскай гаспадаркі. Яшчэ ёсць такія кіраўнікі зямельных арганізацый, якія дрэнна скарыстоўваюць аграномаў, зоатэхнікаў. Такія кіраўнікі не знаходзяць для спецыялістаў лепшага скарыстання, апрача як пасадзіць іх ва ўстанове складаць рознага роду зводкі і дакладныя.

Нельга цярпець і такую практыку, калі, як напрыклад, у раёнах Магілеўскай вобласці спецыялісты сельскай гаспадаркі працуюць у сельпо і на іншых пасадах, не звязаных з сельскай гаспадаркай. М. Сырамалотаў працаваў каморнікам каля 10 год, а зараз ён — інструктар аддзела кадраў Магілеўскага гарадскога аддзела гандлю. Памочнік ветурача П. Пухоўская зараз працуе ў Чэрыкаўскай ашчаднай касе. Такіх прыкладаў можна прывесці яшчэ і яшчэ.

Неабходна скарыстаць кожнага спецыяліста сельскай гаспадаркі па рабоце па яго спецыяльнасці. Дапамагаць калгаснаму сялянству заваёўваць высокія ўраджаі — святы абавязак кожнага агранома, кожнага спецыяліста сельскай гаспадаркі.

Паседжанні і жывёлагадоўля

Ішло паседжанне выканкома Мозырскага раённага Совета дэпутатаў працоўных. Было ўжо абмеркавана некалькі пытанняў, а на чарзе яшчэ стаяла справаздача загадчыка райземаддзела тав. Ганчара аб развіцці жывёлагадоўлі. Толькі цяпер старшыня райсовета тав. Жыльскі ўспомніў, што Ганчару не паведамілі аб гэтым.

Загадчык райземаддзела, нарэшце, з'явіўся.

— Дакладвайце, тав. Ганчар, —папрасіў тав. Жыльскі.

Але тав. Ганчар маўчаў, ён яшчэ капаўся ў сваіх паперах, шукаючы патрэбныя зводкі. Загадчык райземаддзела не падрыхтаваўся і не мог сказаць нічога канкрэтнага, не мог унесці свае прапановы.

Нягледзячы на гэта, паспешна было прынята рашэнне аб арганізацыі калгасных малочна-таварных ферм. Тут-жа было прынята і другое рашэнне аб развіцці птушкагадоўлі.

Гэта было 10 сакавіка, а праз 20 дзён тав. Ганчара выклікалі на паседжанне выканкома абласнога Совета. Тут таксама было прынята шырокае рашэнне. 10 чэрвеня тав. Ганчара заслухалі на паседжанні Мозырскага райкома партыі і таксама вынеслі рашэнне.

Такім чынам, аб развіцці жывёлагадоўлі ў Мозырскім раёне вынесены тры рашэнні. Аднак, становішча нікольькі не палепшылася. Кантрактацыя маладняка ідзе самацёкам. План кантрактацыі цялят выканан на 40 процантаў, ягнят—на 17 процантаў, а парасят—і таго менш. Вельмі марудна збіраюць у раёне жывёлу, якая была разабрана з калгасных ферм у часе акупацыі. Толькі ў чатырох калгасах на фермы пастаўлена... на дзве каровы.

Усе свае надзеі кіраўнікі раёна ўскладаюць на жывёлу, якая будзе прывезена з усходніх абласцей Совецкага Саюза. Але трэба адзначыць, што ні адзін калгас раёна не падрыхтаваўся да прыёму гэтай жывёлы. Яшчэ не пабудаваны і не прыстасаваны кароўнікі, цялятнікі, свінарнікі і аўчарні. Дрэнна падбіраюцца і рыхтуюцца жывёлагадоўчыя кадры.

Прычына заключаецца перш за ўсё ў тым, што такая важнейшая справа, як развіццё грамадскай жывёлагадоўлі, цалкам перадаручана райземаддзелу. Старшыня райсовета тав. Жыльскі і сакратар райкома партыі тав. Шылянкоў не займаюцца развіццём жывёлагадоўлі.

Кіраўнікі раёна забылі, што прыняць рашэнне—гэта толькі пачатак. Рашэнне трэба ажыццяўляць, ператвараць яго ў канкрэтныя справы.

С. ШАРАМЕТ.

(Наш кар.).

У рамясловым вучылішчы механізацыі сельскай гаспадаркі (сяло Замяціна, Краснаярскага края) навучаюцца 200 механікаў і 100 слесараў па сельскагаспадарчых машынах.

НА ЗДЫМКУ: занятки ў аддзяленні механікаў.

(Фотахроніка ТАСС).

У калгасах

ГОМЕЛЬ, 19 чэрвеня. (БЕЛТА). У лістападзе 1943 года, калі немцы былі выгнаны з Рэчыцкага раёна, група партызан прышла ў родную вёску Ямналь. Разам з імі прышоў іх камандзір, старшыня калгаса «Ленінскі шлях» Васіль Несцеравіч Васілец. Жудасны малюнак быў перад іх вачыма. Там, дзе была калісьці квітнеючая вёска, дзе стаялі клуб, кінотэатр, школа, бальніца, сотні дамоў, 10 жывёлагадоўчых пабудоў,—чарнела папялішча.

...Прайшло 8 месяцаў. Не пазнаць стала вёску Ямпаль. Адноўлена каля 50 новых дамоў, калгас мае фермы буйнай рагатай жывёлы, аўцагадоўчую і птушкагадоўчую, заканчваецца будаўніцтва вялікай канюшні.

Цяжка было правесці сяўбу. Праўда, насенне калгаснікі збіралі яшчэ зімой. Усё, што змаглі яны захаваць ад гітлераўцаў, было ўнесена ў грамадскі фонд. Нехапала конскага цягла. Рыдлёўкамі ўскапалі калгаснікі звыш 100 гектараў. Дружна працавалі на палях—і сяўба зернавых была праведзена за 7 дзён.

Валодаючы майстэрствам вядзення арцельнай гаспадаркі, тав. Васілец з дня ў дзень умацоўвае эканамічную магутнасць калгаса.

Разам з ім у атрадзе беларускіх народных мсціўцаў змагаўся Грыгор Іванавіч Зайцаў. Цяпер ён вылучан старшынёй Жмураўскага сельсовета. Заслужана калгасы гэтага сельсовета лічацца лепшымі ў Рэчыцкім раёне. Нягледзячы на цяжкасці гэтай вясны, усе яны перавыканалі план сяўбы.

Учарашнія партызаны, стаўшы ў кіраўніцтва калгасамі, умеюць перамагаць цяжкасці. Яны хутка ўзнімаюць арцельную гаспадарку на ногі.

Вось яшчэ адзін прыклад — калгас імені Варашылава, Церахоўскага раёна, якім кіруе ўчорашні партызан Андрэй Васільевіч Салодкі. Гэтай вясной калгас засеяў на 180 гектараў больш, чым у 1940 годзе.

Старшынямі калгасаў і сельсоветаў у вобласці працуе 235 партызан. Яны энергічна ўзяліся за аднаўленне разбураных немцамі калгасных гаспадарак.

Соўгасы рэспублікі прыступілі да касавіцы

Пасля паводкі неасяжныя заліўныя лугі Беларусі пакрыліся густой сакавітай травой. Цёплыя дажджы і летняе сонца спрыяюць хуткаму росту траў. Добры травастой паказвае, што ў гэтым годзе будзе багата сена, трэба толькі своечасова яго ўбраць.

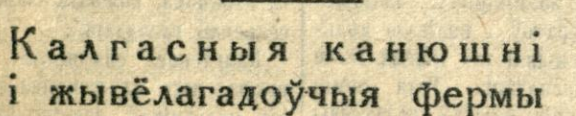
Закончыўшы веснавую сяўбу, соўгасы БССР прыступілі да касавіцы. Косяць заліўныя лугі ў соўгасе імені Молатава (дырэктар тав. Ігнатоўскі), Камарынскага раёна. Тут скошана больш 70 гектараў сенажацей. На сенаўборцы працуюць звенні, паміж якімі заключаны дагаворы на хутчэйшае і лепшае правядзенне касавіцы. Многія касцы перавыконваюць дзённыя заданні.

Нарашчвае тэмпы сенаўборкі соўгас «Рэчыца» (дырэктар тав. Шарай), дзе скошана 50 гектараў лугу. Пачаў касавіцу соўгас «Ведрыч» (дырэктар тав. Маханёк), Васілевіцкага раёна,—на 18 чэрвеня было скошана 32 гектары.

Рабочыя соўгасаў поўны гарачага жадання ўзорна правесці сенаўборку, каб нарыхтаваць дастатковую колькасць кармоў для патрэб Чырвонай Арміі і для жывёлы соўгасаў рэспублікі.

Курсы старшынь сельсоветаў

КАСЦЮКОВІЧЫ. **(Наш спец. кар.).** Пры партыйным кабінеце распачалі работу месячныя курсы па перападрыхтоўцы старшынь сельсоветаў. На курсах займаецца 50 чалавек. Старшыні сельсоветаў вывучаюць кнігу таварыша Сталіна «Аб вялікай Айчыннай вайне Совецкага Саюза», а таксама практычныя пытанні работы сельскіх советаў.

Калгасныя канюшні і жывёлагадоўчыя фермы

Дружна працуюць на будаўніцтве жывёлагадоўчых пабудоў калгаснікі сельгасарцелі «Совет». З раніцы да позняга вечара тут чуецца стук сякер, звон піл, задорны гоман будаўнікоў. Брыгады, якія ўзначальваюць Пётр і Васіль Грамыкі, штодзённа выконваюць свае нормы на 120 і больш процантаў.

За кароткі тэрмін калгаснікі пабудавалі канюшню, цялятнік, кароўнікі, два свірны. Заканчваецца будаўніцтва яшчэ аднаго кароўніка. Рыхтуецца лес на пабудову дамоў для калгаснікаў.

ВЕТКА. (БЕЛТА).

ПЛАДЫ ЗЯМЛІ

(Апавяданне)

Даўно ўжо не было такога ўраджаю, як у тое лета.

Ад цяжару яблык дрэвы гнуліся да самай зямлі. Залатое мора буйных калоссяў шумела па шырокаму калгаснаму полю. У рэках і завадзях бада выходзіла з берагоў ад багацця рыбы, а паплавы пярэсціліся ад мноства гусей і качак.

Зямля шчодра плаціла за працу вольных совецкіх людзей.

І як цяжка і горка было бачыць, што на нашы багацці паляцелі зграі варвараў і цемрашалаў. Фугасныя выбухі ўздымалі струмені нашай зямлі і крыві.

З таго часу мінула амаль тры годы.

Вось яна зноў ляжыць перада мною, наша родная зямля. Знявечаная, апаленая, палітая крывёю сваіх сыноў і таму яшчэ больш дарагая.

Я стаю на краю вялізнага калгаснага саду, ля старога акопа. Дажджы і час разбурылі строгую форму яго, але з заходняга боку ўсё яшчэ ляжыць пачарнелы, пашчапаны камель яблыні...

...Тады яна была прыгожая ў сваім убранстве жывога дрэва. Яе кінула да акопа хваля моцнага выбуху, і на нашых вачах жоўклі, скручваліся яе лісты. Ружовыя плады пакрываліся пылам і копоцю. Зямля дрыжэла ад выбухаў, і кожны раз яблыкі падалі з дрэваў і каціліся з узгорка да нас у акоп.

Косця, малады баец, увесь у вяснушках, нягледзячы на канонаду, збіраў яблыкі ў падол гімнасцёркі. Ён ссыпаў іх у куток акопа, а потым стаpанна раскладваў па сартах. Мы чакалі сігнала да атакі і са здзіўленнем сачылі за яго працай, якая цяпер не мела ніякага сэнсу. Усё гінула, паміраў сад, а Косця захоўваў плады, на штосьці спадзяваўся.

— Ці не садоўнік ты, Канстанцін?—спытаўся ў хвіліну зацішша баец Макараў.

— Не, — шкадуючы, адказаў Косця.—Не быў. Але спадзяваўся. Усё жыццё марыў... Буду жывы — свайго даб'юся. Абавязкова даб'юся!..

Косця зноў узяўся за працу, працягваючы гутарку. Ён гаварыў больш для сябе, чым для нас.

— Зараз не да саду, — гаворыць ён.—Няма часу. А садавіна прыгляд любіць, парадак.

— Вайна таксама парадак любіць,—заўважыў Макараў.

— Зразумела,—згадзіўся Косця.—Але я не ў гэтым сэнсе...

— А ў якім?

— Я пра яблыкі... Яблыка, брат, — рэч далікатная. Кожны сорт свой характар мае і блытаць іх нельга.

— А калі зблытаць?

— Ды гэта-ж як той чалавек... Вось, напрыклад, узяць-бы цябе, тав. Макараў...

— А я тут прычым? — усхапіўся Макараў.

— Ды я кажу, што ўсякі да свайго імкнецца і толькі са сваім жыве. Вось ты чалавек свядомы, а пасадзі цябе туды, да іх... Што будзе?

Косця паказаў у бок немцаў.

— Што будзе?—засмяяўся Макараў. — застрэляць або павесяць...

— Вядома, — згадзіўся Косця. —А калі, скажам, да прыкладу, Макарава не страляць і не вешаць, а прымусіць пажыць сярод немцаў. Тады што?

— Адна гніль ад цябе застанецца, а больш нічога,—упэўнена сказаў Косця.

— Прыклады твае, салдат, нікудышнія, — пакрыўдзіўся Макараў.—Навошта мне туды? Вядома, гэта ўжо не чалавек, хто з немцамі па сваёй волі жыве... Гніль адна. А вось садам ты цяпер займаешся дарэмна... Глядзі, як яны яго трушчаць... Хіба-ж можна?..

Усе мы паглядзелі на сад, на раструшчаныя, абгарэлыя дрэвы. Канапада зноў узмацнілася. Косця стаяў моўчкі. Ён апусціў падол гімнасцёркі і яблыкі пакаціліся да нашых ног. Косця сказаў ціха, як-бы ў апраўданне:

— Шкада мне, сябры... Ох, як шкада... Такі сад, а гіне...

...Усе мы адчулі ў той год сум ростані, боль страты, адчулі гнеў і помсту.

Совецкія людзі адбілі і пагналі ворага назад, вызваляючы нашы сады і нівы. Ніколі не гасла іх любоў да сваёй зямлі, да сваёй радзімы. Іх вера не хісталася пад ударамі варожай тэхнікі. Іх надзея вырасла ва ўпэўненасць і яна дала перамогу.

* * *

Я стаю на ўскрайку вялізнага калгаснага саду, ля нашага старога акопа. Цені ад маладых дрэўцаў падаюць на зямлю, якая выраўнана і апрацавана дбайнымі рукамі. Далёка па ўзгорак ідуць стройныя рады саджанцаў. Там, дзе быў шалаш вартаўніка, збудавана акуратная зямлянка — па ваеннаму ўзору. З зямлянкі вышаў чалавек і, прыставіўшы далонь да ілба, ідзе мне насустрач. Я пазнаю яго. На ім выцвіўшая салдацкая гімнасцёрка; адзін рукаў заткнуты за пояс. Ён шагае босымі нагамі мне насустрач, пераскокваючы праз шырокія градкі.

— Добры дзень, сябра!—гукае чалавек здалёку.

— Добры дзень, Косця!—спяшаюся я да яго. — Добры дзень, садоўнік... Вось калі збыліся твае мары! Прайшоў я праз многія вызваленыя раёны Беларусі і ўсюды чуў пра цябе. Гэта твой сад, Канстанцін?

— Наш!—горда адказвае Косця. — Бачыш, дасягнуў свайго. Праз гора наша і кроў дасягнуў. І ўсяго дасягнем. Вер, гэтаму, друг! Не глядзі, што я зараз аднарукі. Тут кожнае дрэўца, можна сказаць, мною пасаджана. І не я адзін такі. Вось чаму і слава ў нас. Ідзем у маю хату... Зямлянка. Іншай пакуль няма. І частаваць не вельмі-то багата. Садзік наш, сам бачыш, яшчэ малады. Вядома, часам цяжкавата бывае. Толькі сад у нас будзе! Будзе сад цвісці. Багатыя плады прынясе зямля Беларусі.

Мікола САДКОВІЧ.

500 процантаў нормы

Кладка сцен чыгуналіцейнага цэха на заводзе, дзе дырэктарам тав. Гузераў, зацягвалася. Тады па ініцыятыве грамадскіх арганізацый завода было вырашана пачаць паказальную кладку. На работу выйшаў стары майстар тав. Лук'яненка. Ён прадумаў увесь працэс работы, правільна расставіў падручных. На ўсяму фронту работ на некалькі дзесяткаў метраў была загадзя дастаўлена ў дастатковай колькасці цэгла. Потым не падвозілі ваганеткамі, а раствор размешвалі рыдлёўкамі. На працягу двух дзён майстар дабіўся рэзкага павышэння норм выпрацоўкі. Замест 1.200 цаглін Лук'яненка штодзённа выкладваў 7.000.

Вопыт тав. Лук'яненкі быў шырока папулярызаваны. На заводзе выпусцілі спецыяльны баявы лісток, прысвечаны рэкорду майстра. Многія рабочыя пераняці ўжо гэты вопыт і за апошнія дні таксама павялічылі норму выпрацоўкі. Вучань Шышын дае 200 процантаў плана, падсобны рабочы Іванькоўскі, пераведзены на кладку сцен чыгуналіцейнага цэха, дае 250 процантаў.

Паспяхова праводзяцца і іншыя аднаўленчыя работы ў чыгуналіцейным цэху. Канцельшчык Падкапееў і комсамольска-маладзёжная брыгада Герасіменкі, робячы футароўку ваграпкі, заданне выканалі датэрмінова. У цэху адбыліся ўжо 4 плаўкі чыгуна, з якога выраблены неабходныя запасныя часткі да машын.

На мясцовай сыравіне

РЭЧЫЦА. (Наш кар.). Заканчваецца аднаўленне Рэчыцкага плодвінзавода. Прадпрыемства дае прадукцыю. За пяць месяцаў завод выпусціў 6,7 тоны павідла, 180,4 дэкалітра гарэлкі, 600 дэкалітраў сіропу, 600 дэкалітраў морсу, перапрацаваў 14,8 тоны ільнасемя і 66,5 тоны зерня.

На прадпрыемстве разгорнута соцыялістычнае спаборніцтва, паміж брыгадамі заключаны дагаворы на выкананне і перавыкананне вытворчай праграмы і на завяршэнне аднаўленчых работ.

Перадавыя рабочыя тт. Токараў, Палітнёў, Чыжык і Гапоненка выконваюць нормы выпрацоўкі на 120—150 процантаў.

На заводзе працуе рацыяналізатарская думка. Адначасова з аднаўленнем завода трэба было перапрацаваць 10 тон яблычнага цеста на павідла, але ў сувязі з тым, што цэх быў разбуран, а варачны кацёл і дапаможнае абсталяванне вывезена немцамі ў Германію, перад заводскім калектывам паўстала задача—знайсці выхад, выкарыстаць унутраныя рэсурсы.

Тады механік тав. Латугоўскі ўнёс каштоўную рацыяналізатарскую прапанову: варыць павідла ў чыгунным элеватарным бачку параю праз змеявік.

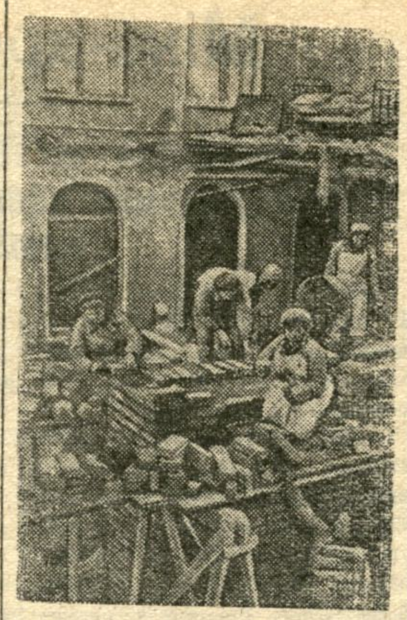
Ажыццявілі гэтае мерапрыемства. Выканалі план варкі павідла. З 30 мая на заводзе пачалі выжымаць сок з ягад для выпрацоўкі віна.

Пры заводзе ёсць падсобная гаспадарка — 8 гектараў саду і гароду. Пасаджана 300 вішань і 2.000 кустоў чорнай смародзіны.

Б. МІХАСЁЎ.

Працоўны ўдзел насельніцтва

ЧАЧЭРСК. (Наш кар.). Насельніцтва прымае актыўны ўдзел у аднаўленні раённага цэнтра. З ліку жыхароў ствараюцца будаўнічыя брыгады, арганізуюцца суботнікі. Аднаўляюцца комунальныя прадпрыемствы і культурныя ўстановы, рамантуюцца вадакачка і артэзіянскі калодзеж, адбудоўваецца млын. Рамантуецца будынак дзіцячага сада.

Ленінградцы аднаўляюць жыллёвы фонд горада.

НА ЗДЫМКУ: брыгада будаўнікоў Дзяржынскага раёна рамантуе разбураны варожымі артылерыйскімі абстрэламі дом № 16 па Сапёрнаму завулку.

(Фотахроніка ТАСС).

Растуць кадры

Маёмасць швейнай арцелі «Кааператар» у выніку гаспадарання нямецкіх захопнікаў знішчана, а памяшканне пакінута без вокнаў і дзвярэй. Перад работнікамі, якія прыйшлі ў арцель, была пастаўлена задача—за кароткі тэрмін аднавіць вытворчасць.

На вытворчасць вярнуліся кадравікі. Да вайны тут некалькі год працавала тав. Сергіеня. Цяпер яна зноў тут працуе, сістэматычна выконвае дзве нормы. Стары майстра арцелі тав. Ліскоўская ўвесь час перавыконвае нормы выпрацоўкі.

Да ўсіх кваліфікаваных майстраў прымацаваны вучні. Шэсць вучняў падрыхтаваны ўжо да самастойнай работы. Лепшая з іх—Софія Хамянок. Яна хутчэй за ўсіх авалодала сваёй спецыяльнасцю.

У калектыве арцелі праводзіцца палітычна-выхаваўчая работа, выпускаецца насценная газета, чытаюцца зводкі Совецкага Інформбюро.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

Сход мозырскіх большэвікоў

МОЗЫР. (Наш кар.). Адбыўся сход партыйнага актыва горада Мозыра. У ім прынялі ўдзел больш 80 комуністаў, сярод якіх сакратары партарганізацый, кіраўнікі ўстаноў і прадпрыемстваў. Сход абмеркаваў задачы партарганізацыі ў аднаўленні горада, разбуранага нямецка-фашысцкімі захопнікамі. З дакладам па гэтаму пытанню выступіў сакратар гарадскога камітэта партыі тав. Напрэеў.

— 14 студзеня гэтага года,—гаворыць ён.—Мозыр вызвален ад нямецкіх акупантаў. Што мы ўбачылі ў родным горадзе? Руіны і спусташэнне. Фашысцкія каты ператварылі ў руіны звыш 69 жыллёвых дамоў, знішчылі ўсё, што было лепшага, што ўпрыгожвала горад. Яны разбурылі завод «Чырвоны Кастрычнік», які даваў высокаякасную фанеру, лесазавод «Пролетарый», які не ўступаў гомельскаму, завод «Профштэрн», які вырабляў звыш чым на 4,5 мільёна рублёў высокаякаснай дубовай мэблі ў год, арцель «Молат», якая ператварылася ў сапраўдны камбінат па выпуску ложкаў і сельскагаспадарчых машын.

Дакладчык падвёў вынікі работы за пяць месяцаў, якія прайшлі з дня вызвалення. Адноўлена падсобная гарадская электрастанцыя, працуюць млын, хлебазавод, прыступаюць да выпуску першай прадукцыі піваварны завод, лесазавод, адноўлен вадаправод, гарадская лазня і дзесяткі пашывачных і рамонтных майстэрань. У горадзе працуюць настаўніцкі інстытут, школа медыцынскіх сясцёр, педагагічнае вучылішча.

— Усё гэта толькі першыя крокі нашай работы,—гаворыць тав. Напрэеў. —Неадкладная задача большэвікоў Мозыра заключаецца ў тым, каб цяпер ужо, у перыяд вайны, арганізаваць выраб прадукцыі, штодзённа дапамагаць фронту і адначасова аднаўляць горад, зрабіць яго прыгожым прамысловым цэнтрам Палесся.

Пасля даклада разгарнуліся спрэчкі. Сакратары партарганізацый, кіраўнікі прадпрыемстваў і ўстаноў падзяліліся вопытам сваёй работы па аднаўленню горада, вызначылі мерапрыемствы па далейшай рабоце.

Змястоўным было выступленне сакратара гарадскога камітэта комсамола тав. Логвінай.

— Комсамол,—гаворыць яна, —актыўны ўдзельнік аднаўлення горада. На будаўніцтва разбуранай немцамі электрастанцыі комсамольцы сабралі з руін звыш 10.000 штук цэглы. Больш 12 нядзельнікаў правялі комсамольцы па ачыстцы горада ад смецця і па збору металалому. Зараз на аднаўленні горада працуе 48 чарнасаўскіх комсамольска-маладзёжных брыгад, якія яднаюць 225 чалавек.

У спрэчках выступілі тт. Кавалёў—сакратар абкома партыі па прапагандзе і агітацыі, Дэніс—дырэктар электрастанцыі, Гаўрык—дырэктар педінстытута, Бяляеў—другі сакратар гаркома партыі і іншыя.

Старшыня аблвыканкома тав. Ледзянёў звярнуў ўвагу ўдзельнікаў сход на пытанні загатоўкі паліва і разгортвання мясцовай прамысловасці.

У заключэнне выступіў сакратар абкома партыі тав. Лявіцкі.

Сход партактыва прыняў разгорнутае рашэнне.

Майстар—цэнтральная фігура ў навучанні і выхаванні вучняў

Вытворчае навучанне вучняў у рамясловых вучылішчах і школах фабрычна-заводскага навучання ўскладзена, перш за ўсё, на майстра. Ён праводзіць з вучнямі першыя практыкаванні, дае ім вытворчыя навыкі, сочыць за ростам і асваеннем кваліфікацый, выхоўвае любоў да працы, прафесіі, прывучае кожнага вучня да вытворчай дысцыпліны і соцыялістычных адносін да дзяржаўнай маёмасці. Ад майстра ў першую чаргу залежыць выкананне надзвычай важнай задачы ваеннага часу — даць прамысловасці і транспарту добра падрыхтаваныя кадры.

Майстры многіх школ фабрычна-заводскага навучання і рамясловых вучылішчаў нашай рэспублікі за кароткі тэрмін здолелі арганізаваць вытворчае навучанне вучняў і могуць па-праву ганарыцца сваімі поспехамі. У групах гэтых майстраў узорная дысцыпліна. Навучанне праводзіцца ў адпаведнасці з планам, вучні раней тэрміну авалодваюць сваёй прафесіяй.

Прыклад правільнай арганізацыі вытворчага навучання паказвае Іван Грыгоравіч Салаўёў — майстар групы каменшчыкаў школы № 3. У яго групе няма непаспяваючых або недысцыплінаваных вучняў, усе яны паспяхова асвайваюць вытворчыя навыкі, выконваюць і перавыконваюць нормы выпрацоўкі, заўсёды маюць акуратны і падцягнуты выгляд. Такія вучні, як Стальмахоў, Лісаў, Афанасенка, Каваль, Петрачэнка, Шугаеў і Якутовіч, сістэматычна выконваюць нормы на 120 — 150 процантаў.

Упорнай работай тав. Салаўёў здолеў перавыхаваць недысцыплінаваных вучняў, прывіць ім любоў да сваёй прафесіі, у выніку чаго яго група стала адной з лепшых у школе. Добрых вынікаў дабіўся тав. Салаўёў таму, што ён усёй душой аддадзены сваёй справе, укладвае ў яе усе свае веды і багаты вопыт кваліфікаванага рабочага. З першых-жа дзён навучання ён пачаў патрабаваць ад вучняў правільнай арганізацыі рабочага месца, беражлівых адносін да інструменту і матэрыялаў. Кожны вучань атрымлівае пэўнае заданне. Майстар уважліва наглядае за правільным выкананнем рабочых прыёмаў. Калі ён убачыць, што вучань дапускае памылкі, вядзе сябе недастойна, то адразу-ж указвае на гэта. Калі-ж і надалей вучань працягвае весці сябе дрэнна, тав. Салаўёў настойліва і цярпліва патрабуе ад яго выпраўлення памылкі, папярэджвае, што пытанне аб паводзінах вучня будзе пастаўлена на абмеркаванне усёй групы. Гэта дзейнічае станоўча і вучань, як правіла, выпраўляецца.

Некаторым вучням спачатку не падабалася прафесія каменшчыка. Тав. Салаўёў здолеў зацікавіць вучняў—паказаў ім складаныя работы каменшчыка, расказаў аб значэнні гэтай кваліфікацыі цяпер, у час аднаўлення. І вынікі ў наяўнасці: вучні палюбілі сваю прафесію і зараз паспяхова працуюць на аднаўленні дамоў.

З раніцы да канца дня Іван Грыгоравіч увесь свой час аддае сваім выхаванцам, ён з імі праводзіць чытку газет, часопісаў, гутарыць аб авалоданні прафесіямі ў дарэволюцыйны час. Ён паказвае асабісты прыклад чысціні і акуратнасці і гэтага патрабуе ад кожнага вучня.

Добра арганізавана таксама вытворчае навучанне ў групе майстра чыгуначнага вучылішча № 1 Андрэя Васільевіча Варэнчыкава. У яго групе таксама няма адстаючых вучняў. Усе палюбілі кваліфікацыю слесара-вагонніка, набылі дастатковы навык і паспяхова вывучаюць больш складаныя работы. Андрэй Васільевіч заслужана карыстаецца любоўю за свае ўважлівыя, бацькоўскія адносіны да вучняў. Ён заўсёды разам з імі — у сталовай, інтэрнаце, на прагулках, гутарыць з імі, клапоціцца. З вялікай любоўю перадае Андрэй Васільевіч свой 17-гадовы вопыт вытворчай работы.

Прыемна бачыць зладжаную работу калектыва вучняў сталярнай групы, дзе майстрам Людвіг Францавіч Жураўскі. Ён — выдатна ведае сваю справу. Пасля некалькіх гутарак з вучнямі сваёй групы ён дабіўся, што сваімі сіламі майстэрня была забяспечана неабходным інструментам. У тав. Жураўскага не праходзіць міма ні адзін учынак вучня. Пры кожным парушэнні дысцыпліны ён патрабуе тлумачэння. Калі трэба выносіць пытанне на абмеркаванне групы, майстар падыходзіць да кожнага вучня індывідуальна. Паспяховасць у групе добрая. Вучні Корзун, Тураў і іншыя могуць самастойна выконваць складаныя работы, паказваючы ўзоры выканання і перавыканання норм.

І такіх майстраў вытворчага навучання ў сістэме працоўных рэзерваў не адзін дзесятак. Яны ў дасканаласці авалодваюць сваёй справай, любяць выхаваўчую работу.

Задача заключаецца ў тым, каб вопыт лепшых майстраў перадаць тым, хто ўпершыню прышоў на прадпрыемства. Асабліва пачэсная і адказная роля майстра ў школах фабрычна-заводскага навучання, дзе існуюць кароткія тэрміны падрыхтоўкі новых рабочых. Майстар павінен прывіць вучням густ да сваёй прафесіі, дысцыплінаванасць у працы, выхаваць адданых радзіме маладых рабочых.

Н. ГАРШКОЎ,

намеснік начальніка Кіраўніцтва працоўных рэзерваў пры СНК БССР.

БЕЛАРУСЫ НА ФРОНЦЕ

Стралок-радыст

Гвардыі старшы сержант Нікалай Владзіміравіч Усціновіч — чалавек сталінградскай гартоўкі. Нарадзіўся Нікалай Усціновіч у 1921 годзе ў сялянскай сям'і, у вёсцы, што непадалёку ад Мінска. Калі немцы акупіравалі родную зямлю Усціновіча, ён быў на вайсковай вучобе ў адным запасным палку. Вывучаў складаную тэхніку сучаснага паветранага бою, вывучаў скарасны бамбардыроўшчык, набываў спецыяльнасць стралка-радыста.

Вайна разлучыла Нікалая Усціновіча з яго бацькамі, якія часова засталіся пад фашысцкім прыгнётам. Гэтага Усціновіч не мог дараваць ворагу і галоўнае імкненне яго было хутчэй папасці на фронт, адпомсціць гітлераўскім нягоднікам за пакуты і здзекі над народам, над бацькамі.

Два браты Нікалая Усціновіча адразу трапілі на фронт, а яму неяк не павязло ў першы час— у дзеючую армію Нікалай Владзіміравіч Усціновіч трапіў толькі ў 1942 годзе.

Гераічны Сталінград. Высокае сталінградскае неба. Тут ён атрымаў першую баявую гартоўку, тут распачаў рахунак помсты за знявечаную зямлю, за пакуты свайго народа.

У адным з першых баёў ён знішчыў да ўзвода немцаў. З якой нянавісцю расстрэльваў ён з кулямёта фашыстаў!

Суровыя баі ля Сталінграда, орлоўская бітва, бітва за Гомель зрабілі з Усціновіча вопытнага паветранага байца, майстра стралковай справы.

Зараз можна падвесці рахунак помсты. За час сваёй баявой дзейнасці стралок-радыст старшы сержант Нікалай Усціновіч і яго экіпаж знішчылі і пашкодзілі да 75 аўтамашын, да 50 павозак з грузам і жывой сілай ворага, да 20 чыгуначных вагонаў, рассеяў і часткова знішчыў да роты салдат і афіцэраў праціўніка.

Савецкі ўрад высока ацаніў баявыя заслугі беларуса гвардыі старшага сержанта Нікалая Усціновіча і ўзнагародзіў яго ордэнам Айчыннай вайны I ступені, ордэнам Чырвонай Звязды і медалю «За абарону Сталінграда».

Я. ЛОЙКА,
гвардыі старшы тэхнік-лейтэнант.

КОМСАМОЛЬСКАЯ БРЫГАДА МАСТАЦКАЙ САМАДЗЕЙНАСЦІ

Для абслугоўвання калгасаў, прадпрыемстваў і школ пры Клімавіцкім райкоме ЛКСМБ створана комсамольская брыгада мастацкай самадзейнасці. У яе складзе 10 чалавек. Кіруе брыгадай тав. Мялеціна.

Брыгада падрыхтавала пастаноўку двух аднаактных п'ес: «Выпрабаванне» і «Подвіг». Апрача таго ў праграме мастацкае чытанне, частушкі, песні. Брыгада часта наведвае калгасы, у якіх пасля сваіх пастановак наладжвае выпуск газет-маланак. У калгасе імені Кірава комсамольцы дапамаглі арганізаваць выстаўку, прысвечаную Айчыннай вайне.

Кінокарціна пра Беларусь на маскоўскіх экранах

Новы музыкальны фільм «Жыві, родная Беларусь!», вытворчасці Беларускай кіногрупы (1944 год), дэманструецца цяпер на экранах кінотэатраў Масквы. Фільм ідзе ў лепшых кінотэатрах —«Першы», «Калізей», «Масква» і іншых.

Новая карціна адлюстроўвае поспехі беларускага совецкага мастацтва, яна карыстаецца сярод сталічных гледачоў вялікім творчым поспехам.

Пачалася летняя аздаравіцельная кампанія

Пры многіх школах Гомельскай вобласці створаны летнія пляцоўкі для дзяцей дашкольнага і школьнага ўзросту. Тэрмін прабывання на гэтай пляцоўцы — адзін месяц. У Гомелі на пляцоўках адпачнуць звыш 1.000 дзяцей, 4 пляцоўкі на 500 чалавек арганізуюцца ў Рэчыцы.

На летні час дзіцячыя дамы пераводзяцца на рэжым піонерскіх лагераў. Паляпшаецца харчаванне.

На пляцоўках будуць праводзіцца фізкультурныя заняткі, арганізуюцца экскурсіі, збор лекавых раслін.

Вечары і лекцыі, прысвечаныя А. П. Чэхаву

Да 40-годдзя з дня смерці вялікага рускага пісьменніка А. П. Чэхава ў Гомелі і ў раённых цэнтрах вобласці наладжваюцца вечары і лекцыі, прысвечаныя жыццю і творчасці Антона Паўлавіча. У бібліятэках арганізуюцца выстаўкі яго твораў, а на прадпрыемствах і ў клубах — мастацкая чытка твораў пісьменніка.

Поспехі совецкіх шахматыстаў

У Маскве, у памяшканні Дома актора, адбыўся вечар, прысвечаны вынікам XIII Усесаюзнага шахматнага чэмпіянату. На вечары выступілі старшыня Усесаюзнага камітэта па справах фізкультуры і спорта пры СНК СССР тав. Снегаў і галоўны суддзя турніра майстра Зубараў, якія далі ацэнку спартыўным і творчым выпікам турніра.

Як вядома, у турніры ўдзельнічаў чэмпіён Беларусі па шахматах тав. Верасаў.

«Красная звезда» ў артыкуле, прысвечаным выпікам турніра, піша: «Непасрэдна за прызёрамі сталі гросмейстар Ліліенталь, чэмпіён Беларусі гвардыі капітан Верасаў і майстра Сакольскі».

Беларускі шахматыст Верасаў зноў пацвердзіў свой высокі клас ігры. Ён працягвае ўдасканальваць сваё майстэрства шахматыста.

Міжнародная інфармацыя

Камюніке штаба вярхоўнага камандавання экспедыцыйных сіл саюзнікаў

ЛОНДАН, 19 чэрвеня. (ТАСС). У апублікаваным сёння ўвечары штабам вярхоўнага камандавання экспедыцыйных сіл саюзнікаў паведамленні гаворыцца:

«Пазіцыі саюзнікаў на паўвостраве Катантэн умацаваліся ў выніку раду мясцовых прасоўванняў. Паблізу Тылі-сюр-Сель адбіты варожыя атакі. Там працягваюцца жорсткія баі. У раёне Кана значна ўзмацніўся варожы артылерыйскі агонь.

Ваенныя караблі саюзнікаў прадаўжалі на працягу ўчарашняга дня аказваць падтрымку ўсходняму флангу, ведучы агонь па варожых вандруючых батарэях. На поўнач ад Кана англійскі карабель паспяхова абстраляў скапленні варожых танкаў. Раніцой 19 чэрвеня дрэннае надвор'е вельмі перашкаджала дзейнасці саюзнай авіяцыі. Цяжкія бамбардыроўшчыкі ў суправаджэнні знішчальнікаў зрабілі налёт на базы германскіх самалётаў, якія дзейнічаюць без лётчыкаў у раёне Па-дэ-Кале, і на аэрадромы ў паўднёва-заходняй Францыі. 7 бамбардыроўшчыкаў і 16 знішчальнікаў не вярнуліся на свае базы».

* * *

ЛОНДАН, 20 чэрвеня. (ТАСС). У апублікаваным сёння раніцой паведамленні штаба вярхоўнага камандавання экспедыцыйных сіл саюзнікаў гаворыцца:

«КаардынІраваныя атакі ўздоўж усяго паўночнага фронта на паўвостраве Катантэн прывялі да таго, што порт Шэрбур знаходзіцца пад артылерыйскім абстрэлам. Вызваліўшы горад Брыкбек, войскі саюзнікаў прасунуліся далей да Равіль-ла-Біго. На ўсход ад Валоні нашы войскі таксама некалькі прасунуліся наперад. Другія часці дасягнулі пунктаў, якія знаходзяцца за 2 мілі ад Валоні і перарэзалі дарогу Валонь—Брыкбек. Пасля жорсткіх баёў праціўнік зноў выбіт з Тылі-сюр-Сель.

Цяжкія дзённыя бамбардыроўшчыкі атакавалі ўдзень 19 чэрвеня раён Па-дэ-Кале, наносячы скрозь воблакі бомбавыя ўдары па германскіх стартавых станцыях «самалётаў-снарадаў». З гэтага налёту—другога на працягу дня—не вярнуліся 3 бамбардыроўшчыкі».

ДЗЕЯННІ АМЕРЫКАНСКАЙ АВІЯЦЫІ

ЛОНДАН, 20 чэрвеня. (ТАСС). Штаб амерыканскіх экспедыцыйных сіл у Еўропе паведаміў, што амерыканскія цяжкія бамбардыроўшчыкі ўдзень 19 чэрвеня зрабілі два налёты на стартавыя базы германскіх «самалётаў-снарадаў» у раёне Па-дэ-Кале, а таксама на некалькі германскіх аэрадромаў у раёне Бардо. Першы налёт на стартавыя базы станцыі «самалётаў-снарадаў» быў зроблены раніцой. Бомбы былі скінуты праз воблакі па прыборах. Вечарам гэтыя базы падвергліся другому налёту амерыканскіх бамбардыроўшчыкаў, прычым на гэты раз частка бомб была скінута прыцэльна. Сем бамбардыроўшчыкаў і 16 знішчальнікаў не вярнуліся на свае базы.

Германскія знішчальнікі ў паветры не паказваліся.

БЕГСТВА Ў ШВЕЦЫЮ ФІНАЎ, ЯКІЯ ЎХІЛЯЮЦЦА АД ПРЫЗЫВУ Ў АРМІЮ

СТАКГОЛЬМ, 20 чэрвеня. (ТАСС). У Швецыю працягваюць прыбываць фіны, якія ўхіляюцца ад прызыву ў армію. Яны перапраўляюцца праз Батнічаскі заліў на лодках. Паводле паведамлення шведскай газеты «Стакгольмс тыднінген», большасць уцёкшых у Швецыю фінаў павінны былі з'явіцца на прызыў у фінскую армію 17 чэрвеня. Яны не таяцца, што прызыў на ваенную службу быў прамой прычынай іх бегства. На словах газеты, фіны, якія дэзертыравалі, адкрыта заяўляюць: «Мы дастаткова ваявалі— з нас хопіць».

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ У ІТАЛІІ

ЛОНДАН, 20 чэрвеня. (ТАСС). Галоўны штаб войск саюзнікаў у Італіі паведамляе, што моцныя дажджы перашкаджаюць прасоўванню саюзных армій у Італіі. Аднак, часці, якія дзейнічаюць у Адрыятычным сектары фронта, фарсіравалі раку Тронто і ў сучасны момант дасягнулі ракі Азо. Часці 8-й арміі пранікл ў горад Перуджа. Нягледзячы на супраціўленне праціўніка, войскі саюзнікаў некалькі прасунуліся наперад па абодвух баках горада. На захад ад Перуджы войскі саюзнікаў дасягнулі паўднёвага ўзбярэжжа Тразіменскага возера і возера Кіузі (на паўднёвы захад ад Тразіменскага возера). Часці 5-й арміі прасоўваюцца на поўнач ад Грасето і дасягнулі пункта Монтэ Аміата (на паўночны захад ад возера Больсена).

ЛОНДАН, 20 чэрвеня. (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр перадае, што часці 8-й арміі, працягваючы прасоўвацца на поўнач, захапілі горад Басція ў 9 мілях на ўсход ад Перуджы, а таксама пераправіліся праз раку К'яшчо ў гэтым-жа раёне.

ЗНІШЧЭННЕ ГЕРМАНСКІХ «САМАЛЁТАЎ-СНАРАДАЎ» У ПАВЕТРЫ

ЛОНДАН, 20 чэрвеня. (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр перадае, што вялікая колькасць германскіх «самалётаў-снарадаў» знішчаецца над паўднёвай Англіяй раней, чым яны паспяваюць панесці якуюнебудзь шкоду. Гэтыя «самалёты-снарады» расстрэльваюцца ў паветры. Іншы раз яны спальваюцца на адкрытай мясцовасці, дзе ўзрываюцца, не наносячы ніякай шкоды. Раніцой 20 чэрвеня 4 «самалёты-снарады» паляту былі збіты начнымі знішчальнікамі. Адзін «самалёт-снарад» наткнуўся на паветраную загароду і ўпаў. Выбухам нанесена значная шкода навакольным будынкам, аднак, чалавечых ахвяр не было.

ЗАНЯЦЦЕ ФРАНЦУЗСКІМІ ВОЙСКАМІ ЎСЯГО ВОСТРАВА ЭЛЬБА

ЛОНДАН, 20 чэрвеня. (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр перадае паведамленне алжырскага радыё аб тым, што французскія войскі занялі ўвесь востраў Эльбу.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

АТ00164. АДРАС РЭДАКЦЫІ: гор. Гомель, вул. Вароўскага, 10.